୨୩-୯-୧୯ ପ୍ରାତଃ ମୁରଲୀ ଓମ୍ ଶାନ୍ତି "ବାପଦାଦା" ମଧୁବନ

"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:— ଜ୍ଞାନର ତୃତୀୟ ନେତ୍ର ସର୍ବଦା ଖୋଲା ରହିଥିଲେ ମନ ଖୁସିରେ ଲୋମ ଟାଙ୍କୁରୀ ଯିବ, ଖୁସିର ପାରଦ ଚଢି ରହିବ ଅର୍ଥାତ୍ ମାତ୍ରା କମ ହେବ ନାହିଁ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:- ବ□ମାନ ସମୟରେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟିଶକ୍ତି ବହୁତ ଦୁର୍ବଳ ସେଥିପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ବୁଝାଇବାର ଉପାୟ କ'ଣ ?

ଉ□ର:- ବାବା କହୁଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ତୁମେ ଏଭଳି ବଡ ବଡ ଚିତ୍ର ତିଆରି କର ଯାହାକି ସେମାନେ ଦୂରରୁ ହିଁ ଦେଖି ବୁଝିପାରୁଥିବେ । ଏହି ସୃଷ୍ଟିଚକ୍ରର ଚିତ୍ର ମଧ୍ୟ ବହୁତ ବଡ ହେବା ଦରକାର । ଏହା ଯେପରି ଅନ୍ଧମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆଇନା ସଦୃଶ ଅଟେ ।

ପ୍ରଶ୍ନ:- ସାରା ଦୁନିଆକୁ ସ୍ୱଚ୍ଛ କରିବା ପାଇଁ ତୁମମାନଙ୍କର ସହଯୋଗୀ କିଏ ହେଉଛି ?

ଉ□ର:- ଏହି ସବୁ ପ୍ରାକୃତିକ ଦୁର୍ବିପାକ ଗୁଡିକ ତୁମର ସହଯୋଗୀ ହେଉଛନ୍ତି । ଏହି ବେହଦର ଅର୍ଥାତ୍ ବିଶାଳ ଦୁନିଆକୁ ସଫା କରିବା ପାଇଁ ନିଶ୍ଚିତ କେହି ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ଦରକାର ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ ଅଛି ବାବାଙ୍କଠାରୁ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ବର୍ସା ଅର୍ଥାତ୍ ଜୀବନମୁକ୍ତି ମିଳୁଛି, ଆଉ ସମସ୍ତେ ତ ଜୀବନବନ୍ଧନରେ ଅଛନ୍ତି । ଏହି ଯେଉଁ ତ୍ରିମୂ□ ଏବଂ ସୃଷ୍ଟିଚକ୍ରର ଚିତ୍ର ରହିଛି, ଏହା ହିଁ ମୁଖ୍ୟ ଚିତ୍ର ଅଟେ । ଏହି ଚିତ୍ର ବହୁତ ବଡ ସାଇଜ୍‌ର ହେବା ଦରକାର । ଅନ୍ଧମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦର୍ପଣ ବଡ ହେବା ଦରକାର ନା । ଯାହାଦ୍ୱାରା ଭଲ ଭାବରେ ଦେଖିପାରିବେ କାହିଁକି ନା ଏବେ ସମସ୍ତଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟିଶକ୍ତି ଦୁର୍ବଳ । ବୁଦ୍ଧି କମ୍ ହୋଇଗଲାଣି । ତୃତୀୟ ନେତ୍ରକୁ ବୁଦ୍ଧି ବୋଲି କୁହାଯାଇଥାଏ । ତୁମ ବୁଦ୍ଧି ଏବେ ଖୁସିରେ ଭରପୁର ଅଛି । ଖୁସିରେ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ରୁମ ଟାଙ୍କୁରୀ ଉଠୁନାହିଁ ଏହାର ଅର୍ଥ ସେମାନେ ଶିବବାବାଙ୍କୁ ଯାଦ କରୁନାହାଁନ୍ତି ତେବେ କହିବା ତାଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ନେତ୍ର ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଖୋଲି ନାହିଁ । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି କାହାକୁ ବି ସଂକ୍ଷେପରେ ବୁଝାଇବା ଉଚିତ୍ । ବଡ-ବଡ ମେଳା ଆଦି ଲାଗୁଛି, ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ବାସ୍ତବରେ ସେବା କରିବା ପାଇଁ ଏହି ଗୋଟିଏ ଚିତ୍ର ହିଁ ଯଥେଷ୍ଟ । ସୃଷ୍ଟିଚକ୍ରର ଚିତ୍ର ହେଲେ ମଧ୍ୟ କୌଣସି ଅସୁବିଧା ନାହିଁ । ବାବା, ଡ୍ରାମା ଏବଂ ବୃକ୍ଷ ଅଥବା କଳ୍ପବୃକ୍ଷର ଏବଂ ୮୪ ଜନ୍ମ ଚକ୍ରର ରହସ୍ୟ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଆମକୁ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବାବାଙ୍କଠାରୁ ଏହି ବର୍ସା ମିଳୁଛି । ଏହା ମଧ୍ୟ ସ୍ପଷ୍ଟ ଅଟେ । ଏହି ଚିତ୍ରରେ ହିଁ ସବୁ କିଛି ଆସିଯାଉଛି ତେଣୁ ଏତେ ସବୁ ଚିତ୍ରର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ଏହି ଦୁଇଟି ଚିତ୍ର ବହୁତ ବଡ-ବଡ ଅକ୍ଷରର ହେବା ଉଚିତ୍ । ଏହା ତଳେ ମଧ୍ୟ ଲେଖା ହୋଇଥିବା ଆବଶ୍ୟକ । ବିନାଶ ପୂର୍ବରୁ ଈଶ୍ୱରୀୟ ପିତାଙ୍କଠାରୁ ଆମର ଜନ୍ମସିଦ୍ଧ ଅଧିକାର ଜୀବନମୁକ୍ତି ପ୍ରାପ୍ତ ଅଟେ । ବିନାଶ ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତ ହେବାର ଅଛି, ଡ୍ରାମାର ଯୋଜନା ଅନୁଯାୟୀ ସ୍ୱତଃ ସମସ୍ତେ ବୁଝିଯିବେ । ତୁମକୁ ବୁଝାଇବାର ମଧ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକତା ପଡିବ ନାହିଁ । ଆମକୁ ବେହଦର ବାବାଙ୍କଠାରୁ ବେହଦର ବର୍ସା ମିଳୁଛି । ଏକଥା ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ପକ୍କା ମନେ ରହିବା ଉଚିତ୍, କିନ୍ତୁ ମାୟା ତୁମକୁ ଭୁଲାଇ ଦେଉଛି । ସମୟ ବିତି ଚାଲିଛି, ଗାୟନ ମଧ୍ୟ ଅଛି ନା— ବହୁତ ଯାଇ..... ଏହାର ଅର୍ଥ ବ□ମାନ ସମୟର ଅଟେ । ବାକି ଆଉ ଅଳ୍ପ ସମୟ ହିଁ ଅଛି । ସ୍ଥାପନା ତ ହେଉଛି, ବିନାଶ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଆଉ କମ୍ ସମୟ ଅଛି । ଆହୁରି କମ୍‌ରୁ ମଧ୍ୟ କମ୍ ରହିଛି । ବିଚାର କରାଯାଉଛି ଏହାପରେ ପୁଣି କ'ଣ ହେବ ? ଏତେ ତ କେହି ଜାଗ୍ରତ ହେଉନାହାଁନ୍ତି, ଶେଷକୁ ଜାଗ୍ରତ ହେବେ, ସମସ୍ତଙ୍କର ଆଖି ଖୋଲିଯିବ । ସ୍ଥୁଳ ଆଖି ନୁହେଁ । ବୁଦ୍ଧିରୂପୀ ଆଖି । ଛୋଟ-ଛୋଟ ଚିତ୍ରରେ ଏତେ ମଜା ଆସିନଥାଏ । ଏହି ଚିତ୍ର ସବୁ ବଡ ବଡ ହେବା ଦରକାର, ବିଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟ କେତେ ସହଯୋଗ କରୁଛି । ବିନାଶରେ ପ□ତତ୍ୱ ମଧ୍ୟ ସହଯୋଗ କରିବ । ବିନା ମୂଲ୍ୟରେ ତୁମକୁ କେତେ ସହଯୋଗ କରୁଛନ୍ତି । ତୁମ ପାଇଁ ଦୁନିଆର ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ସ୍ୱଚ୍ଛ କରିଦେଉଛନ୍ତି, ଏହା ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ବିକାରୀ ଦୁନିଆ ଅଟେ । ଆଜମେରରେ ସ୍ୱର୍ଗର ସ୍ମାରକୀ ରହିଛି । ଦିଲୱାଡା ମନ୍ଦିରରେ ସ୍ଥାପନାର ସ୍ମାରକୀ ରହିଛି, କିନ୍ତୁ କିଛି ହେଲେ ବୁଝିପାରୁ ନାହାଁନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେ ବୁଦ୍ଧିମାନ ହେଉଛ । ଯଦିଓ ମନୁଷ୍ୟମାନେ କହୁଛନ୍ତି ଆମେ ଜାଣିନାହୁଁ ବିନାଶ ହୋଇଯିବ । ସେମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧିରେ ଆସୁନାହିଁ । ଗୋଟିଏ କାହାଣୀ ଅଛି ନା— ବାଘ ଆସିଲା, ବାଘ ଆସିଲା । ଶୁଣୁନଥିଲେ, ଦିନେ ବାଘ ଆସି ସବୁ ଗାଇ ଖାଇଗଲା । ତୁମେ ମଧ୍ୟ କହୁଛ ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ଶେଷ ହେଲା କି ହେଲା । ବହୁତ ଯାଇ ଆଉ କମ୍ ରହିଛି.... ।

ଏହି ସବୁ ଜ୍ଞାନ ତୁମମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ଆତ୍ମା ହିଁ ଜ୍ଞାନ ଧାରଣ କରିଥାଏ । ବାବାଙ୍କ ଆତ୍ମାରେ ମଧ୍ୟ ଜ୍ଞାନ ଅଛି, ସିଏ ଯେବେ ଶରୀରର ଆଧାର ନେଇଥା'ନ୍ତି ତେବେ ଜ୍ଞାନ ଦେଇଥା'ନ୍ତି । ନିଶ୍ଚିତ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଜ୍ଞାନ ଅଛି ସେଥିପାଇଁ ତ ତାଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନର ସାଗର ଈଶ୍ୱର ପିତା ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । ସିଏ ସାରା ସୃଷ୍ଟିର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତକୁ ଜାଣିଛନ୍ତି । ତୁମେ ନିଜକୁ ତ ଜାଣିଛ ଏବଂ ସୃଷ୍ଟିଚକ୍ର କିପରି ଘୂରୁଛି ତା'ର ମଧ୍ୟ ଜ୍ଞାନ ଅଛି ସେଥିପାଇଁ ଇଂରାଜୀରେ ନଲେଜଫୁଲ ଅକ୍ଷର ବହୁତ ଭଲ ଅଟେ । ସିଏ ମନୁଷ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି ରୂପୀ ବୃକ୍ଷର ବୀଜରୂପ ହୋଇଥିବାରୁ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନ ଅଛି । ତୁମେ ଏକଥା ପୁରୁଷାର୍ଥର କ୍ରମାନୁସାରେ ଜାଣିଛ । ଶିବବାବା ତ ଜ୍ଞାନର ସାଗର ଅଟନ୍ତି । ଏକଥା ଭଲ ଭାବରେ ବୁଦ୍ଧିରେ ରହିବା ଦରକାର । ଏହିପରି ନୁହେଁ ଯେ, ସମସ୍ତଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ଏକାଭଳି ଧାରଣା ହେବ । ଯଦିଓ ଏକଥା ଲେଖୁଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ, କିନ୍ତୁ କିଛି ଧାରଣ ହେଉନାହିଁ । କେବଳ ନାମକୁ ମାତ୍ର ଲେଖୁଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ କାହାକୁ କହିପାରିବେ ନାହିଁ, କେବଳ କାଗଜରେ ଲେଖୁଛନ୍ତି । କାଗଜ କ'ଣ କରିବେ ! କାଗଜ ଦ୍ୱାରା ତ କେହି କିଛି ବୁଝିପାରିବେ ନାହିଁ । ଏହି ଚିତ୍ର ଦ୍ୱାରା ବହୁତ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝିପାରିବେ । ଏହା ସବୁଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଜ୍ଞାନ ହୋଇଥିବାରୁ ଅକ୍ଷର ମଧ୍ୟ ବଡ-ବଡ ହେବା ଦରକାର । ବଡ ଚିତ୍ର ଦେଖି ମନୁଷ୍ୟ ବୁଝିବେ ଏଥିରେ ନିଶ୍ଚିତ କିଛି ସାରାଂଶ ଅଛି । ସ୍ଥାପନା ଏବଂ ବିନାଶ ମଧ୍ୟ ଲେଖାଯାଇଛି । ରାଜଧାନୀର ସ୍ଥାପନା ହେଉଛି । ଏହା ହେଉଛି ଈଶ୍ୱର ପିତାଙ୍କର ଜନ୍ମସିଦ୍ଧ ଅଧିକାର । ଜୀବନମୁକ୍ତି ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନଙ୍କର ଅଧିକାର ଅଟେ । ତେଣୁ ପିଲାମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ରହିବା ଦରକାର ଯେ ସମସ୍ତେ ଜୀବନବନ୍ଧନରେ ଅଛନ୍ତି, ଏମାନଙ୍କୁ ଜୀବନବନ୍ଧନରୁ ଜୀବନମୁକ୍ତିକୁ କିପରି ନେଇଯିବୁ? ପ୍ରଥମେ ଆମେ ଶାନ୍ତିଧାମକୁ ଯିବୁ ତା'ପରେ ସୁଖଧାମକୁ । ସୁଖଧାମକୁ ଜୀବନମୁକ୍ତି ବୋଲି କହିବା । ତେଣୁ ଏହି ଚିତ୍ର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଭାବରେ ବଡ-ବଡ ତିଆରି ହେବା ଦରକାର । ଏହା ମୁଖ୍ୟ ଚିତ୍ର ଅଟେ ନା । ଯଦି ବହୁତ ବଡ-ବଡ ଅକ୍ଷର ହେବ ତେବେ ମନୁଷ୍ୟ କହିବେ ବି.କେ. ଏତେ ବଡ ଚିତ୍ର ତିଆରି କରିଛନ୍ତି, ତେଣୁ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଏଥିରେ କିଛି ଜ୍ଞାନ ଅଛି । ତେବେ ଯେଉଁଠି ତୁମର ବଡ ବଡ ଚିତ୍ର ଲାଗିଥିବ ତେବେ ପଚାରିବେ ଏହା କ'ଣ ? ତେବେ କୁହ, ଏତେ ବଡ ଚିତ୍ର ତୁମକୁ ବୁଝାଇବା ପାଇଁ ତିଆରି କରିଛୁ, ଏଥିରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଲେଖାଯାଇଛି, ଏହାଙ୍କଠାରୁ ହିଁ ଆମକୁ ଅବିନାଶୀ ବର୍ସା ମିଳୁଛି । ଏହା କାଲିର କଥା ଅଟେ । ଆଜି ସିଏ ନାହାଁନ୍ତି କାହିଁକି ନା ୮୪ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ନେଇ-ନେଇ ତଳକୁ ଆସିଯାଇଛନ୍ତି । ସ□ପ୍ରଧାନରୁ ତମୋପ୍ରଧାନ ତ ହେବାକୁ ପଡିବ । ଏହା ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ଭକ୍ତି, ପୂଜ୍ୟ ଏବଂ ପୂଜାରୀର ଖେଳ ଅଟେ ନା, ଅଧା-ଅଧାରେ ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ପୂରା ଖେଳ ହେଉଛି । ତେଣୁ ଏହିଭଳି ବଡ-ବଡ ଚିତ୍ର ତିଆରି କରିବା ପାଇଁ ସାହାସ ଦରକାର, ସେବାର ସଉକ ମଧ୍ୟ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ଦିଲ୍ଲୀର କୋଣେ ଅନୁକୋଣେ ସେବା କରିବା ଉଚିତ୍ । ମେଳା ମହୋତ୍ସବକୁ ତ ବହୁତ ଲୋକ ଯାଇଥା'ନ୍ତି ସେଠାରେ ତୁମର ଏହି ଚିତ୍ର ହିଁ କାମରେ ଆସିବ । ତ୍ରିମୂ□, ସୃଷ୍ଟିଚକ୍ର ଏହା ହେଉଛି ମୁଖ୍ୟ । ଏହା ବହୁତ ଭଲ ଜିନିଷ ଅଟେ, ଅନ୍ଧ ଆଗରେ ଯେପରି ଦର୍ପଣ । ଅନ୍ଧମାନଙ୍କୁ ପାଠପଢା ଯାଇଥାଏ । ଆତ୍ମା ହିଁ ପଢିଥାଏ ନା । କିନ୍ତୁ ଆତ୍ମାର କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ଛୋଟ ହୋଇଥିବାରୁ ତାକୁ ପଢାଇବା ପାଇଁ ଚିତ୍ର ଆଦି ଦେଖାଇବାକୁ ହେଉଛି । ପୁଣି ଟିକେ ବଡ ହେଲେ ଦୁନିଆର ନକ୍ସା ଦେଖାଇଥା'ନ୍ତି । ପୁଣି ସେହି ସମସ୍ତ ନକ୍ସା ବୁଦ୍ଧିରେ ରହିଥାଏ । ଏବେ ତୁମ ବୁଦ୍ଧିରେ ସାରା ଡ୍ରାମାର ଚକ୍ର ରହିଛି, ଏତେ ସବୁ ଧର୍ମ ରହିଛି, କିପରି କ୍ରମାନୁସାରେ ଆସୁଛନ୍ତି, ପୁଣି ଚାଲିଯିବେ । ସେଠାରେ ତ ଗୋଟିଏ ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମ ହେବ, ଯାହାକୁ ସ୍ୱର୍ଗ ହେଭେନ୍ ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି । ବାବାଙ୍କ ସହିତ ଆତ୍ମା ଯୋଗ ଯୁକ୍ତ ହେବା ଦ୍ୱାରା ପତିତରୁ ପାବନ ହୋଇଯିବ । ଭାରତର ପ୍ରାଚୀନ ଯୋଗ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଅଟେ । ଯୋଗ ଅର୍ଥାତ୍ ୟାଦ । ବାବା ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ୟାଦ କର । ଏହା କହିବାକୁ ପଡୁଛି । ଲୌକିକ ପିତାଙ୍କୁ କହିବାକୁ ପଡିନଥାଏ ଯେ ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ପିଲାମାନେ ସ୍ୱତଃ ବାବା ମମ୍ମା ବୋଲି କହିଥା'ନ୍ତି । ଇଏ ଲୌକିକ ମାତା-ପିତା,ସିଏ ପାରଲୌକିକ, ଯାହାର ଗାୟନ ଅଛି— ତୁମ କୃପାରୁ ଅସରନ୍ତି ସୁଖ ପାଉଛୁ । ଯେଉଁମାନେ ଦୁଃଖୀ ଅଟନ୍ତି, ସେହିମାନେ ହିଁ ଗୀତ ଗାଉଛନ୍ତି । ମୁଖରେ ତ କହିବାର ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ । ଦୁଃଖରେ ଥିବାରୁ ସମସ୍ତେ ଡାକିଥା'ନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେ ବୁଝିଗଲଣି ଇଏ ଆମର ମାତା-ପିତା ଅଟନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ନା— ଦିନକୁ ଦିନ ମୁଁ ତୁମକୁ ଗୁହ୍ୟ କଥା ଶୁଣାଉଛି । ଆଗରୁ କ'ଣ ତୁମେ ଜାଣିଥିଲ କି ମାତା-ପିତା କାହାକୁ କୁହାଯାଉଛି ? ଏବେ ତୁମେ ଜାଣୁଛ ତାଙ୍କୁ ହିଁ ପିତା ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ପିତାଙ୍କଠାରୁ

ବର୍ସା ମିଳୁଛି । ତେବେ ମାତା ମଧ୍ୟ ଦରକାର ନା କାହିଁକି ନା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ପୋଷ୍ୟ କରିବାକୁ ହେବ । ଏହି କଥା କାହାରି ବି ଧ୍ୟାନରେ ଆସିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ବାବା ବାରମ୍ବାର କହୁଛନ୍ତି— ମିଠା-ମିଠା ପିଲାମାନେ, ବାବାଙ୍କୁ ଯାଦ କରୁଥାଅ । ତୁମକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ମିଳିଯାଇଛି ତେଣୁ ତୁମେ ଯେଉଁଆଡେ ଯାଅ, ବିଦେଶକୁ ମଧ୍ୟ ଯାଅ, ୭ ଦିନ କୋର୍ସ କରିଛ ତାହା ହିଁ ବହୁତ ଅଟେ । ଆମକୁ ବାବଙ୍କଠାରୁ ତ ବର୍ସା ନେବାର ଅଛି । ଯାଦ କରିବା ଦ୍ୱାରା ହିଁ ଆତ୍ମା ପବିତ୍ର ହେବ, ସ୍ୱର୍ଗର ମାଲିକ ହୋଇଯିବ, ଏହି ଲକ୍ଷ୍ୟ ତୁମ ବୁଦ୍ଧିରେ ଅଛି ତେଣୁ ତୁମେ ଯୁଆଡେ ବି ଯାଅ । ଗୀତାର ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନ ଏହି ବ୍ୟାଜରେ ସମାହିତ । କାହାକୁ ପଚାରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ ଯେ କ'ଣ କରିବାକୁ ହେବ । ଯଦି ବାବାଙ୍କଠାରୁ ବର୍ସା ନେବାର ଅଛି ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ ତାଙ୍କୁ ଯାଦ କରିବାକୁ ହେବ । ତୁମେ ଅନେକ ଥର ଏହି ବର୍ସା ବାବାଙ୍କଠାରୁ ନେଇଛ । ଡ୍ରାମାର ଚକ୍ର ରିପିଟ୍ ହୋଇ ଚାଲିଛି ନା । ଅନେକ ଥର ତୁମେ ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ପାଖରେ ପାଠପଢି କୌଣସି ନା କୌଣସି ପଦ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଛ । ପାଠପଢା ସମୟରେ ବୁଦ୍ଧିଯୋଗ ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ସହିତ ରହିଥାଏ ନା । ପରୀକ୍ଷା ଛୋଟ ହେଉ ଅଥବା ବଡ, ଆତ୍ମା ହି ପଢିଥାଏ ନା । ଏହି ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ଆତ୍ମା ମଧ୍ୟ ପଢୁଛି । ତେଣୁ ତୁମକୁ ଷିକ୍ଷକ ଏବଂ ଧାରଣ କରିବାକୁ ହେବ । ତେଣୁ ବାବା ଏବଂ ବର୍ସାକୁ ଯାଦ କରିବାକୁ ହେବ, ଦୈବୀଗୁଣ ମଧ୍ୟ ଧାରଣା ହେବ । ଯେତେ ଧାରଣ କରିବେ ସେତେ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବେ । ଯଦି ଭଲ ଭାବରେ ଯାଦ କରୁଥିବେ ତେବେ ଏଠାକୁ ଆସିବା ମଧ୍ୟ କ'ଣ ଦରକାର କିନ୍ତୁ ତଥାପି ବି ଆସୁଛନ୍ତି । ଭାବୁଛନ୍ତି ଏଭଳି ଉଚ୍ଚ ବାବା, ଯାହାଙ୍କଠାରୁ ଏତେ ବେହଦର ବର୍ସା ମିଳୁଛି ତାଙ୍କ ସହିତ ମିଶିକରି ଆସିବୁ । ଶିକ୍ଷକ ଓ ଲକ୍ଷ୍ୟକୁ ମନେ ରଖିବାକୁ ହେବ । ସୃଷ୍ଟିଚକ୍ର ମଧ୍ୟ ବୁଦ୍ଧିରେ ରଖିବାକୁ ହେବ । ସୃଷ୍ଟିଚକ୍ର ମଧ୍ୟ ବୁଦ୍ଧି ରଖିବାକୁ ହେବ । ମନମନାଭବର ମନ୍ତ୍ର ନେଇ ସମସ୍ତେ ଯାଉଛନ୍ତି । ତୁମକୁ ତ ବହୁତ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମନ୍ତ୍ର ମିଳୁଛି ।

ଏବେ ତୁମେମାନେ ଜାଣୁଛ ଯେ ବିନାଶୀ ରୋଜଗାର ପଛରେ ଅଧିକ ସମୟ ନଷ୍ଟ କରିବାର ନାହିଁ । ସେସବୁ ତ ମାଟିରେ ମିଶିଯିବ । ବାବାଙ୍କୁ କ'ଣ କିଛି ଆବଶ୍ୟକତା ଅଛି ? କିଛି ବି ନୁହେଁ । ଯାହା କିଛି ଖର୍ଚ୍ଚ ଆଦି କରୁଛନ୍ତି ତାହା ନିଜ ପାଇଁ ହିଁ କରୁଛନ୍ତି । ଏଥିରେ ତୁମର ପଇସାଟିଏ ମଧ୍ୟ ଖର୍ଚ୍ଚ ହେଉନାହିଁ । ତୁମକୁ ତ ଲଢେଇ ପାଇଁ ଗୋଳା ବାରୁଦ ବା ଟ୍ୟାଙ୍କ୍ ଆଦି କିଣିବାର ନାହିଁ । କିଛି ବି ନୁହେଁ । ତୁମେ ଲଢେଇ କରୁଛ କିନ୍ତୁ ସାରା ଦୁନିଆଠାରୁ ଗୁପ୍ତ ଅଟ । ତୁମେ ଲଢେଇ କରି ମଧ୍ୟ ସାରା ଦୁନିଆଠାରୁ ଗୁପ୍ତ ଅଟେ । ତୁମର ଲଢେଇ ଦେଖ କିପରି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ । ଏହାକୁ କୁହାଯାଏ ଯୋଗବଳ, ଏସବୁ ଗୁପ୍ତ କଥା ଅଛି, ଏଥିରେ କାହାକୁ ମାରିବାର ଦରକାର ନାହିଁ । ତୁମକୁ କେବଳ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାର ଅଛି । ଦୁନିଆର ସମସ୍ତ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଡ୍ରାମାରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇ ରହିଛି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପରେ ତୁମେ ଯୋଗବଳ ଜମା କରିବା ପାଇଁ ପାଠ ପଢୁଛ । ପାଠପଢା ଶେଷ ହେଲା ପରେ ପୁଣି ନୂଆ ଦୁନିଆରେ ପ୍ରାଲବ୍ଧ ଆବଶ୍ୟକ । ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ବିନାଶ ପାଇଁ ଏହି ପ୍ରାକୃତିକ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ଆବଶ୍ୟକ । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ ଅଛି ନା— ନିଜ କୁଳର ବିନାଶ କିପରି କରୁଛନ୍ତି । ଏହା କେତେ ବିଶାଳ ବଂଶ ଅଟେ । ଏଥିରେ ସାରା ୟୁରୋପ ଆସିଯାଉଛି । ଭାରତ ଏକ ଅଲଗା କୋଣରେ ରହିଛି । ବାକି ସବୁ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ । ଯୋଗବଳ ଦ୍ୱାରା ତୁମେ ସାରା ବିଶ୍ୱ ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛ, ତୁମକୁ ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କ ଭଳି ପବିତ୍ର ମଧ୍ୟ ହେବାକୁ ପଡିବ । ସେଠାରେ ବିକାରୀ ଦୃଷ୍ଟି ହିଁ ରହିବ ନାହିଁ । ଆଗକୁ ଗଲେ ତୁମକୁ ବହୁତ ସାକ୍ଷାତ୍‌କାର ହେବ । ନିଜ ଦେଶର ନିକଟତର ହେଲେ ଦୂରରୁ ସେ ଦେଶର ଦୃଶ୍ୟ ଦୃଶ୍ୟମାନ ହୋଇଥାଏ ନା । ତେଣୁ ଖୁସି ହୋଇଥା'ନ୍ତି ଯେ ଏବେ ଯାଇ ଆମେ ନିଜର ଘର ପହଞ୍ଚିବୁ । ତୁମେ ମଧ୍ୟ ଘରକୁ ଯିବ ଏବଂ ପୁଣି ନିଜର ସୁଖଧାମକୁ ଆସିବ । ଆଉ ବାକି ଅଳ୍ପ ସମୟ ଅଛି, ସ୍ୱର୍ଗଠାରୁ ବିଦାୟ ନେବା କେତେ ସମୟ ହୋଇଗଲାଣି । ଏବେ ପୁଣି ସ୍ୱର୍ଗ ନିକଟତର ହୋଇଗଲାଣି । ତୁମର ବୁଦ୍ଧି ଉପରକୁ ଚାଲିଯାଉଛି । ତାହା ହେଉଛି ନିରାକାରୀ ଦୁନିଆ, ଯାହାଙ୍କୁ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଉଛି । ଆମେମାନେ ସେଠାକାର ବାସିନ୍ଦା ଅଟୁ । ଏଠାରେ ଆମେ ୮୪ ଜନ୍ମର ପାର୍ଟ କରୁଛୁ । ଏବେ ଆମେ ଘରକୁ ଯାଉଛୁ । ତୁମେମାନେ ଅଲରାଉଣ୍ଡର ଅଟ, ଆରମ୍ଭରୁ ପୂରା ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଉଛ । ବିଳମ୍ବରେ ଆସିଥିବା ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ଅଲରାଉଣ୍ଡର କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି— ଅତିବେଶୀରେ ଏବଂ ଅତିକମ୍‌ରେ କେତେ ଜନ୍ମ ନେଉଛ ? ଗୋଟିଏ ଜନ୍ମ ମଧ୍ୟ ନେଇଥା'ନ୍ତି । ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ ପୁଣି ସମସ୍ତେ ଘରକୁ ଚାଲିଯିବେ । ନାଟକ ଶେଷ ହେଲା, ଖେଳ ଖଲାସ । ଏବେ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି— ମୋତେ ଯାଦ କର, ତେବେ ତୁମର ଅନ୍ତିମ ମତି ଅନୁସାରେ ଗତି ହୋଇଯିବ ।

ତୁମେ ବାବାଙ୍କ ପାଖକୁ ପରମଧାମ ଚାଲିଯିବ । ତାକୁ ମୁକ୍ତିଧାମ, ଶାନ୍ତିଧାମ ପୁଣି ସୁଖଧାମ କୁହାଯାଉଛି । ଏହା ହେଉଛି ଦୁଃଖଧାମ । ଉପରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମା ସ□ପ୍ରଧାନ ପୁଣି ସ□, ରଜୋ, ତମୋରେ ଆସିଥା'ନ୍ତି । ଗୋଟିଏ ଜନ୍ମ ନେଲେ ମଧ୍ୟ ଏହି ୪ଟି ଅବସ୍ଥା ଭୋଗ କରିବେ । ବାବା କେତେ ଭଲ ଭାବରେ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ତଥାପି ପିଲାମାନେ ଯାଦ କରୁନାହାଁନ୍ତି ବାବାଙ୍କୁ ଭୁଲିଯାଉଛନ୍ତି, କ୍ରମାନୁସାରେ ଅଛନ୍ତି ନା । ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ପୁରୁଷାର୍ଥର କ୍ରମାନୁସାରେ ରୁଦ୍ରମାଳା ହୋଇଥାଏ । କେତେ କୋଟି ଆତ୍ମାଙ୍କର ରୁଦ୍ରମାଳା ରହିଛି । ଏହା ବେହଦ ବିଶ୍ୱର ମାଳା ଅଟେ । ବ୍ରହ୍ମାରୁ ବିଷ୍ଣୁ, ବିଷ୍ଣୁରୁ ବ୍ରହ୍ମା, ଉଭୟଙ୍କର ସଜ୍ଞା ଦେଖ, ଏହା ହେଉଛି ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ନାମ । ଅଧାକଳ୍ପ ପରେ ପୁଣି ରାବଣ ଆସୁଛି । ଦୈବୀ ଦୁନିଆ, ପୁଣି ଇସ୍‌ଲାମୀ..... ଆଦମ ବିବିଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ମନେ ପକାଉଛନ୍ତି । ସ୍ୱର୍ଗକୁ ବି ମନେ ପକାଉଛନ୍ତି । ଭାରତ ସ୍ୱର୍ଗ ଥିଲା, ପିଲାମାନେ ବହୁତ ଖୁସି ହେବା ଉଚିତ୍ । ବେହଦର ବାବା, ଯିଏକି ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଭଗବାନ ଅଟନ୍ତି, ସିଏ ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଆମକୁ ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ପଦ ମିଳୁଛି । ସବୁଠାରୁ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଶିକ୍ଷକ ହେଲେ ବାବା । ସିଏ ଶିକ୍ଷକ ଅଟନ୍ତି ପୁଣି ସାଥିରେ ନେଇ ଯାଉଥିବାରୁ ସଦ୍‌ଗୁରୁ ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ଏଭଳି ବାବା କାହିଁକି ମନେ ନ ରହିବେ । ତୁମକୁ ଖୁସିର ନିଶା ଚଢିବା ଉଚିତ୍ । କିନ୍ତୁ ଏହା ଯୁଦ୍ଧଭୂମି ହୋଇଥିବାରୁ ମାୟା ଖୁସି ରହିବାକୁ ଦେଉନାହିଁ । ବାରମ୍ବାର ସ୍ଥିତିରୁ ବିଚ୍ୟୁତ ହେଉଛନ୍ତି । ବାବା ତ କହୁଛନ୍ତି— ପିଲାମାନେ, ଯାଦ କରିବା ଦ୍ୱାରା ହିଁ ତୁମେ ମାୟାଜିତ୍ ହେବ । ଆଚ୍ଛା !

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତାପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରାସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାରାଂଶ :—

(୧) ବାବା ଯାହା ସବୁ ଶିଖାଉଛନ୍ତି ସେଗୁଡିକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାକୁ ହେବ, କେବଳ କାଗଜରେ ଲେଖି ରଖିବାର ନାହିଁ । ବିନାଶ ପୂର୍ବରୁ ଜୀବନବନ୍ଧନରୁ ଜୀବନମୁକ୍ତ ପଦ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାକୁ ହେବ ।

(୨) ବିନାଶୀ ରୋଜଗାର ପଛରେ ଅଧିକ ସମୟ ନଷ୍ଟ କରିବାର ନାହିଁ । କାହିଁକି ନା ଏହା ସବୁ ତ ମାଟିରେ ମିଶିବାକୁ ଯାଉଛି ସେଥିପାଇଁ ବେହଦର ପିତାଙ୍କଠାରୁ ବେହଦର ସମ୍ପ□ ନେବାକୁ ହେବ ଏବଂ ଦୈବୀଗୁଣ ମଧ୍ୟ ଧାରଣ କରିବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ:- ଅଧିକାରୀ ହୋଇ ସର୍ବଶକ୍ତିକୁ ଯଥା ସମୟରେ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଉଥିବା ମାଷ୍ଟର ସର୍ବଶକ୍ତିବାନ ହୁଅ ।

ସର୍ବଶକ୍ତିବାନ ବାବାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତୁମକୁ ଯେଉଁ ସର୍ବଶକ୍ତି ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଛି ତାହାକୁ ଯେପରି ପରିସ୍ଥିତି, ଯେପରି ସମୟ ଏବଂ ଯେଉଁ ବିଧିରେ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଇବାକୁ ଚାହିଁବ ସେହି ରୂପରେ ଏହି ଶକ୍ତିଗୁଡିକ ତୁମର ସହଯୋଗୀ ହୋଇପାରିବେ । ଏହିସବୁ ଶକ୍ତିକୁ ବା ପ୍ରଭୁ ବରଦାନକୁ ଯେଉଁ ରୂପରେ ଚାହିଁବ ସେହି ରୂପ ଧାରଣ କରାଇପାରିବ । ଏବେ ଏବେ ଶୀତଳ ରୂପରେ, ଏବେ ପୁଣି ଜଳାଇବାର ରୂପରେ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟବହାର କରିପାରିବ । କେବଳ ସମୟ ଅନୁସାରେ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଇବାର ଅଧିକାରୀ ହୁଅ । ଏହିସବୁ ଶକ୍ତିଗୁଡିକ ତ ତୁମଭଳି ମାଷ୍ଟର ସର୍ବଶକ୍ତିବାନ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ସେବାଧାରୀ ଅଟନ୍ତି ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ସ୍ୱପୁରୁଷାର୍ଥ ହେଉ ବା ବିଶ୍ୱ କଲ୍ୟାଣର କାର୍ଯ୍ୟ ହେଉ ଯେଉଁଠି ସାହସ ଅଛି
ସେଠାରେ ସଫଳତା ନିଶ୍ଚିତ ରହିଛି ।